

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 1/70 кор.

За границею:

на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 16 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
врім неділь і руских свят
в 1/2 год. пополудни.

Редакция, администрация і
експедиция «Руслана» під ч. і.
г. Домбровського (Хорунщини). Екс-
педиция місцева в Агенції Со-
колянского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Реклямації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 40 с. від стрічки. По-
дяки і приплати донесеня по
30 с. від стрічки.

Недуга цісаря Вільгельма.

(X) Відчитанє престольної річи при відкритю німецького парламенту гр. Більвом в заступстві цісаря Вільгельма викликало всілякі поговори про стан здоровля німецького монарха. Хоч німецькодержавне дньникарство взагалі вельми здержано висловлювало ся про урядові бюлетени, появляли ся в останних часах вісти про поважний стан недуги цісаря. І справді з дотеперішного перебігу недуги виходить, що небезпечности комплікацій після першої операції зовсім не усунено. По переведеню операції запевнювано, що недуга уступить до двох тижнів, а тимчасом минуло чотири тижні і нема наглядного поліпшеня. Говорено багато про виїзд цісаря на полудне, а хоч з урядового боку заперечувано сему, показує ся тепер, що таки до сего приїде.

Як довго має потривати сей побут цісаря на полудни, не знати, але очевидно припускають можливість довшого побуту, коли півурядові дньники виступають з запереченем вістий, яких ніхто доси прилюдно не висказав. Іменно півурядові дньники заперечують, начеб то підчас побуту цісаря на полудни мала бути установа регенція. Се запереченє викликало отже нові поговори і всілякі толки про конечність незвичайних розпорядків, споводованих поважним станом недуги цісаря.

Всі ті вісти стають отже в певній суперечности з тими надіями, які міродатні круги в Німеччині покладали на скорє подужанє монарха, а та тривожність проявляє ся також в добре інформованій «Preussische Correspondenz». Вказуючи на дотичний уступ престольної річи про надію скорого подужаня цісаря, замічає сей орган, що »на жаль не можна запевнювати, мовби подужанє осягнуло певний успіх; в тих бо днях цісар замість послугувати ся мовою, писав ще на картках, ему все ще заборонено говорити, а коли раз навапки забороні спробував тихо заговорити, викликало се в его окруженю велике за-тривоженє. Але навіть колиб ліченє недуги в останних днях мало значно поступити, то годі подумати, щоби можна вважати цісаря зовсім здоровим без довіної реконвалесценції. Недуга була о много поважній ша, як з дотеперішних вістий можна було догадувати ся, цісар значно змарнів, а ті, що его відвідують, запевняють, що за час недуги значно постарів ся. В Почдамі і в інших малих резиденциях, де всілякими способами розповсюджують ся серед окруженя всякі вісти, в Берліні, де останної хвилі сподівали ся, що цісар сам відкриє парламент престольною річю і заперечить тим способом всяким вістям і поговорам про его недугу, наостанку і в цілій державі настала поважна тривога задля недуги цісаря».

Коли розважимо, як Вільгельм II. брав особисто живу, діяльну і рішучу участь в усіх подіях держави, як особисто кермував

усіма справами, то зрозуміємо, що теперішнє его положенє дає нагоду до тревоги і задуми найвищим кругам німецької держави.

Сьвято української пісні.

Ювілят в Наук. Тов-і ім. Шевченка.

Вчера о 12. год. в полудни Ювілят заго-стив в пороги Наукового Товариства ім. Шевченка, де достойного Гостя ожидали члени Виділу. Ювілята привітав промовою проф. Грушевський, голова Товариства, яке своєю науковою працею кладе найсильніші палі під будову України. На спомин сеї милої хвилі проф. Грушевський вручив Ювілятові чотири томи своєї «Історії України», Видавничка Спілка зложила в дарунку том «Акордів», а др. Франко збірку своїх оповідань.

Ювілят перебув в Наук. Товаристві майже годину, почім поїхав фотографувати ся з Бояністами, а опісля віддавав візити тям личностям, що его відвідали. Між иншими зложила візиту Ювілятові княгиня Сапіжина.

Другий концерт.

О год. 4. пополудни велика зала Фільгармонії завовнилася ся знов по самі береги добірною публикою. Ні одного містечка не було пустого, а ще і багато осіб стояло по боках в переходах. Та все таки не було так натовплено, як першого разу, коли то панував на салі формальний етикет, воіючий проти найзглядійших поліційних приписів. Тому і не було стільки шуму в салі, підчас продукції панувала тишина і слухати було догіднійше. Та і самі продукції випали ще складнійше, як на першій концерті, бо вже хорі обули ся з салею і естрадою. Також і солісти були вповні диспонувані і світло віддали свої завданя. Але передовсім п-ні Лопатинська як у високім аж до частого зі солю в кантаті, так і в своїх піснях і в дуєті з п. Волошином, розвинула таку силу, сьвіжість і чар голосу, що публика конечно хотіла змусити єї до наддатків. Однак артистка усунула зі скромністю від всяких повторювань, щоби оставити більше часу на овації для Ювілята, який після єї сьпіву засів до фортепяну. І публика наче зрозуміла се, бо своїми невмовкаючими, громогласними оплесками спонукала Мистця тричі вертати на естраду і засідати до фортепяну. І шили тони з під его вітхневих рук, пили і глибоко западали в душі слухачів своєю красою, рівністю, своїм виразом і мотивами. Найбільше може вражінє зробив заграний на останку марш, який немов зілюстрував цілий козацький поход. Спершу немов гамір ріжних тонів і десь там серед того якийсь тужний мотив бандуриста, відтак немов поклик до гуртованя, щоби рушати, а потому величавий, тяжкий а міровий марш, немов би рушив великий заступ війська. Йде оно, йде і, здаєсь, кінця ему не має, а поміж те переплітають ся тужні мелодії, немов кождий відділ за-тягає окрему свою пісню. Вкінці зливає ся те все і тихне... тихне, доки не остане чутним глухе мірове темпо. Чудове було виконанє сего фортепянового архитвору, як очевидно і все попереднє. Колиб писати справдішну критику, то треба-б хіба розводити ся над кождим пасажом Лисенка, з якою легкістю і модуляцією він

виходить з під его рук. Досить сказати, що наші концертантки були так одушевлені тими деталями Лисенкової гри, що і на другій концерті урядили Ювілятові цвітну овацію, засипуючи его зі свого гурточка китицями цвітів. Надто вручено Ювілятові ще два лаврові вінці від «Клюбу Русинок» і «Бояна». Оплескам, здавалось, не буде кінця, бо весь час, коли Ювілят переходив через салю, публика ентузіастично оплескувала его, вставши з місць, а відтак зготовила ему ще величаву овацію, коли появил ся в ложі. І знов зазвеніла з тисячних, одушев-влених грудий наша воскресна, народна пісня: «Ще не вмерла!»

Діточий вечер.

Надія нашої Вітчизни, найкрасший цвіт нашого народу — малі дівчатка — зготовили вчера Ювілятові сердечно-щирій привіт вечерком в великій салі «Народного Дому». Устроєнем вечерка займало ся Педагогічне Товариство.

На переді салі під галерею поставлено на підвисшено сценку, замаєну зеленю полудневих цвітів. Перед куртиною станув діточий хор, зложений з около 40 дівчаток в народних строях, блискучих всіма красками дуги. Партер і галерею заповнила щільно публика в сьвятотній одіжці. Впровадженого на салю Ювілята привітано з ентузіазмом невмовкаючими оплесками. Ювілят заняв місце в першій ряді крісел поруч товаришів з України пп. Ефремова і Чикаленка і членів ювілейного Комітету.

На знак давній дирігентом і режисером п. Михайлом Волошином зазвеніли милозвучні голосочки дрібних сьпівачок і полилась молитва благаюча: «Боже великий, єдиний! Русь-Україну спаси!» композиції Миколи Лисенка. Пісню привітали слухачі з таким одушевленем, з яким пієтизмом відсьпівала єї дівтора. Дальше слідувала трогаюча сена врученя Ювілятові китиці цвітів. Наперед хору виступили три панночки, з яких найстарша звернувшись до шан. Ювілята, вголосила з повним чутєм отсей стих, написаний п. Стефаном Чарнецким:

На сьвято пісні.

(М. Лисенкови).

Був час важкий — над народа судьбою
Псалом заграли жалібно сурми;
Борці останні вкрили поле бою,
Або пішли в обійми стін тюрми.
Був час важкий — замовкло вольне слово,
Ворог сковав вільних колись людей;
Ворота скрізь відпер в землю гробову,
Та пісні нам не вирвав із грудий...!!
Тому то нам »рожденням« у темниці —
В слітну шаругу безутішних днів —
Звук цей піснї — піснї-чарівниці
Мов ангел душу з рана вже нестив.
Тому то нам та жалісна мелодія
Снуєть ся все в дорозі житевій —
Бо в пісню цю вплела ся наша доля,
Душа народа — вирізьбилась в нїї!
І Ти — орел неначе бистрокрилий —
Злетів в чарівний цей піснї сьвіт!
Ти окрилив в мелодю наше слово
Так, як весна вкрашає в запах цвіт!
І нині пісня ця Твоя нам стала
Мов сонце, що нас в сьвіт краси веде!
На усіх землях України засяла
І до великих діл синів зове.
Бо пісню цю Ти вбрав у сум степів розлогих,

дівництва, котрим установлено новий повітовий суд в Підкамені, в області золочівського окружного суду.

Родимці! Пам'ятайте на селянську бурсу „Шкільної Помочи“ в Снятині, в якій містять ся ученики реальної школи!

Посмертні оповістки.

— О. Юліан Алексевич, священник-ювіліат перемискої єпархії, пенсіонер, упокоїв ся в Станиславові у свого сина дня 5. с. м. в 87. році життя, а в 63. р. священства. В. с. п.!

— О. Юліан Гарбусевич, парох в Годові, золочівського деканата, упокоїв ся дня 1. с. м. в 55. році життя, а в 26. р. священства В. с. п.!

— О. Йосиф Менциньский, священник-ювіліат і поч. крилошанин, парох в Малаєтові, бічского деканата, перемискої єпархії, упокоїв ся дня 5. с. м. в 80. році життя, а в 55. р. священства. В. с. п.!

Телеграми

з дня 9. грудня.

Відень. Торжественне прийняв делегацій цісарем буде дня 16. с. м. Угорська делегація буде у цісаря о 12. год., а австрійська о 1. год. пополудни. При тій нагоді, як звичайно, цісар виголосить престольну промову.

Відень. В цілі покриття зменшення числа жовнів на Угорщині з кінцем року, в наслідок увільнення жовнів, котрі виступили 3 роки, розпорядило міністерство війни, щоби з днем 4. січня покликано на 28-днівні вправи обовязаних до вправ в 1904. р. Далше мають бути покликани обовязані до відбуття служби в тім році запасові резервісти послідного року, які або з причини високого числа, або з причини меншої здібности дістали ся до запасової резерви. До перва на случай недостачі тих послідних, покличе ся резервісти.

Відень. Предсідатель італійского клубу, п. Мальфатті конферував в понеділок з д-ром Кербером і з намісником Тиролю в справі перенесення італійских університетских катедр з Інсбруку до Триесту. Намісник заявив, що се повинно наступити як найкорше, наколи відношення поміж Німцями а Італійцями мають поправити ся. Др. Кербер мав приречи, що в тій справі скаже своє слово в державній раді.

Петербург. З Порт Артура доносять, що відділ російского війська висланий проти Хунгузів над ріку Ляв, побив неприятеля на прах.

Advertisement for 'KONTORA VIMINI' (Bank of Savings) offering various financial services like mortgages, deposits, and insurance. Text includes: 'За певну і добру льокацію поручаємо: 4 1/2% листи гіпотечні...', 'КОНТОРА ВИМІНИ ц. к. упр. гал. акц. БАНКУ Гіпотечного'.

Advertisement for 'Читайте!' (Read!) featuring Taras Shevchenko's works. Text includes: 'Читайте! Читайте! Нове виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА коштує лише 2 корони!', 'Товариство „Просьвіта“ бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевший збірник сих творів п. з. „ПОЕЗИИ Т. ШЕВЧЕНКА“.'

Advertisement for 'Просьвіта' (Enlightenment) society. Text includes: 'Важне для Читальнє „Просьвіта“.', 'Сими днями видало Товариство „Просьвіта“ новий наклад грамот для членів Читальнє „Просьвіта“.', 'Ціна 100 штук з пересилкою поштовою 4 корони 55 сот. Ціна 50 штук з пересилкою поштовою 2 кор. 55 сот. Висилає ся тільки за попередним надісланем грошей.'

Advertisement for 'Дністер' (Dniester) mutual credit society. Text includes: 'Товариство взаїмного кредиту „Дністер“ стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові', 'Удїл члєвский вносить 50 К, вписове 2 К. Число члєв: 2391 в 2501 удїлами на 125.050 К.', 'Вкладки щоднячї приймає „Дністер“ і опроцентовує до 4% від ста. Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 корон.'

Advertisement for 'Colosseum в пасажи Германів' (Colosseum in German Passengers). Text includes: 'при ул. Соняшній у Львові.', 'Від 1. до 15. грудня 1903.', 'величава програма: 1) Увертура. (Реклямограф). 2) The three Pavey's, акробати на головах і руках. 3) The Youngers, (креолі) американські співви і танці. 4) Black and White, америк. ексцентрики зі своєю музикальною повостию: Їзда дорожкою з перепонами і живий музикальний осел. 5) Біоскоп. 6) Людвиковский з новим репертуаром. 7) The Wally-Hoste, комічно-гумористична комбінація. 8) Орхестра. 9) Сестри Sylva, артистки на подвійнім трапезі. 10) Renée Debauga славна представителька хромоплястичних поз. 11) The 5 Trenellos, акробати зі сценою „Souper по бали“. 12) Американський біоскоп.', 'Щоденно о 8. год. вечер представленє. В неділю і сьвята 2 представлення о 4. год. попол. і 8. год. вечером. Що п'ятницї High-Life представленє. Білєти вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.'

Table titled 'Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го жовтня 1903.' (Train schedule effective from October 1, 1903). It contains two main tables: one for trains to Lviv (до Львова) and one for trains from Lviv (зі Львова). Each table lists train numbers, departure/arrival times, and destinations. A note at the bottom states: 'ЗАМІТКА: Пору нічна числїть ся від 6. години вечером до 5. години 59 минут рано. Час середно европейский рїхнїть ся від часу львівского о 36 минут, а італійского о 12. год. 36 мин. часу львівского. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) удїляє пояснєнь в справах залізничних, продає білєти всякого рода і розклади їа.цн.'